

مقاله پژوهشی اصیل

مقایسه طرح‌واره‌های ناسازگارانه اولیه در بیماران افسرده اقدام‌کننده به خودکشی و جمعیت غیربالینی

مصطفویه احمدیان گرجی^۱

کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی

دکتر لادن فتنی

دانشگاه علوم پزشکی ایران

دکتر علی‌اصغر اصغرثزاد فرید

دانشگاه علوم پزشکی ایران

دکتر سید کاظم ملکوتی

دانشگاه علوم پزشکی ایران

هدف: این پژوهش به منظور مقایسه طرح‌واره‌های ناسازگارانه در بیماران افسرده اقدام‌کننده به خودکشی، بیماران افسرده غیراقدام‌کننده به خودکشی و جمعیت غیربالینی انجام شد. **روش:** در یک طرح پژوهشی مقایسه‌ای- مقطعی، نمونه‌ای ۶۳ نفر مشتمل از ۱۶ بیمار افسرده اقدام‌کننده به خودکشی، ۲۲ بیمار افسرده غیراقدام‌کننده به خودکشی و همچنین ۲۵ نفر از جمعیت غیربالینی که به شیوه نمونه‌گیری دردسترس انتخاب شده بودند، باستفاده از پرسشنامه طرح‌واره‌های یانگ (YSQ) مورد ارزیابی قرار گرفتند. به منظور تحلیل داده‌ها از آماره‌ای توصیفی، تحلیل کوواریانس، تحلیل واریانس یکطرفه چندمتغیره با روش تعقیبی توکی استفاده شد. **یافته‌ها:** یافته‌های این پژوهش نشان‌دهنده تفاوت معنادار نمره طرح‌واره‌های ناسازگارانه اولیه با گروه پژوهش بود. به این ترتیب که دو گروه بالینی در تمامی طرح‌واره‌های ناسازگارانه اولیه با گروه غیربالینی تفاوت داشتند ($p < 0.001$)، ولی دو گروه بالینی فقط در سه طرح‌واره محرومیت عاطلفی، وابستگی و بی‌کفایتی، و آسیب‌پذیری در مقابل صدمه و بیماری با یکدیگر تفاوت معنادار داشتند ($p < 0.05$). این تفاوت‌ها مستقل از شدت افسردگی بیماران بود ($p < 0.74$). **نتیجه‌گیری:** نتایج پژوهش فوق، با یافته‌های پژوهش‌های مشابه همسو و حاکی از تفاوت ساختار شناختی در بیماران افسرده اقدام‌کننده به خودکشی با بیماران افسرده غیراقدام‌کننده به خودکشی و جمعیت غیربالینی است. این یافته‌ها همچنین تأییدکننده نظریه شناختی و نشان‌دهنده اهمیت انجام مداخلات درمانی بر سه طرح‌واره محرومیت عاطلفی، وابستگی و بی‌کفایتی، و آسیب‌پذیری بیماران افسرده اقدام‌کننده به خودکشی در مقابل صدمه و بیماری است.

کلیدواژه: طرح‌واره‌های ناسازگارانه اولیه، خودکشی، اختلال افسردگی اساسی

شناسی خودکشی و اقدام به خودکشی عوامل متعددی شناسایی شده‌اند که از آن بین، نتایج پژوهش‌ها حاکی از آن است که در بیش از ۹۰ درصد خودکشی‌ها، اختلالات روانی نقش دارند (رایتر^۳، مورفی^۴، ویلکینسون^۵، گسنر^۶ و کیز^۷، ۱۹۵۹؛ دارپت^۸ و ریپلی^۹، ۱۹۶۰؛ باراکلاو^{۱۰}، بونج^{۱۱}، نلسون^{۱۲} و سینسبوری^{۱۳}،

مقدمه

خودکشی یکی از هشت علت اصلی مرگ و میر در اغلب کشورهای سالی یک میلیون نفر را در جهان طعمه خود می‌کند. گفته می‌شود احتمالاً آمار واقعی که شامل اقدام به خودکشی و سایر رفتارهای خودکشی گرایانه است، ۱۰ تا ۲۰ برابر این میزان است (سازمان جهانی بهداشت^۱، ۲۰۰۴). در سبب-

2- World Health Organization (WHO)
3- Robins 4- Murphy
5- Wilkinson 6- Gassner
7 - Kayes 8- Dorpet
9 - Ripley 10- Baraclough
11 - Bunch 12- Nelson
13- Sainsbury

۱- نشانی تماس: ساری، خیابان امیرمازندرانی، شهپند، سازمان بهزیستی مازندران-
معاونت امور توافقنامه Email: m_ahmadian5400@yahoo.com

منابعی که اندوخته‌اند، متفعل و کناره گیر شده و نیاز به کسب اطمینان درمورد در دسترس بودن افراد نزدیک خود دارند و وابستگی شدیدی به آنها پیدا می‌کنند. خلق افسرده‌ی آنها موجب سوگیری حافظه‌شان می‌شود، به گونه‌ای که به طور انتخابی، سایر شواهد شکست در گذشته خود را فراخوانی می‌کنند (بک، راش^{۱۶}، شاو^{۱۷}، امری^{۱۸}، ۱۹۶۷). باورهای منفی گرایانه موجب می‌شود که افراد افسرده فکر کنند بر حادث مهم زندگی‌شان کنترل ندارند که همین موجب می‌شود دچار احساس درماندگی آموخته‌شده شوند (آبرامسون، متالسکی^{۱۹}، آلوی^{۲۰}، ۱۹۸۹). آنها بیشتر گرایش دارند که خود را به شیوه‌های منفی بینند و بین این که خود را چگونه می‌بینند و این که چگونه «باید» باشند یا این که چگونه به تصور «ایده‌آل» خود برسند، سطوح ناهمگنی زیادی نشان می‌دهند. به این ترتیب کمال گرایی یک مؤلفه مهم تبیین کننده دیگر در اقدام به خودکشی است (هویت^{۲۱}، فلت^{۲۲}، شری^{۲۳} و کالیان^{۲۴}، ۲۰۰۶).

درباره ویژگی‌های شناختی افراد خودکشی کننده نظریه‌های فراوانی در حوزه آسیب‌شناسی شناختی مطرح شده‌اند که هریک شواهد تأیید کننده دارند. از جمله این مفاهیم عدم انعطاف‌پذیری، و تفکر سیاه و سفید در بیماران اقدام کننده به خودکشی است که از همان ابتدای شکل گیری مدل‌های شناختی تبیین خودکشی مطرح شده‌اند (الیس^{۲۵} و رترفورد^{۲۶}، ۲۰۰۸). افراد خودکشی کننده، احساس می‌کنند که گرفتاری اخیرشان غیرقابل تحمل است و اعتقاد دارند که امیدی به تغییر آن نیست. بنابراین منفی گرایی و نامیدی درباره آینده، به همراه دیدگاهی بدینانه درباره خود، دنیا و دیگران عامل مهمی است که موجب

۱۹۷۴). از میان اختلالات روانی، اختلالات خلقی بیشترین میزان خطر خودکشی در هر دو جنس را به همراه دارند (روی^۱، ۲۰۰۴). مقایسه اختلالات خلقی از نظر میزان خطر در طول عمر، نشان می‌دهد که کمترین میزان خطر خودکشی در اختلال افسرده‌خوبی (۱۲ درصد) و بیشترین میزان خطر در افسرده‌گی اساسی (۲۰ درصد) است (هریس^۲ و باراکلاو، ۱۹۹۸؛ به نقل از اوستامو^۳ و لانگویست^۴، ۲۰۰۱).

برای تبیین آسیب‌شناسی شناختی اختلالات هیجانی از جمله خودکشی در افسرده‌گی، حمایت‌های نظری متعددی وجود دارد که عملکرد شناختی را به افکار و رفتار خودکشی در طی عمر مرتبط و پدیده خودکشی را به عنوان یک همبسته و یا پی‌آمد افسرده‌گی، از همان ابتدای شکل گیری نظریه شناختی مطرح می‌کند (بک^۵، ۱۹۷۶، ۱۹۶۷). بک و همکارانش برپایه پژوهش‌ها و تجارت‌بالي‌متعدد به این نتیجه رسیدند که افراد افسرده درباره خود، دنیا، تجارت و آینده‌شان افکار منفی دارند، دیگران را طرد کننده و غیر حمایت گر می‌بینند و خود را فردی دچار نقص و ضعف در جنبه‌های مهم می‌دانند. بر اساس نظریه بک (۱۹۹۵)، یک نظام باوری خودکشی^۶ (SBC) وجود دارد که دارای چهار موضوع اصلی است. الگوسازی بر اساس این نظریه نشان داده است که این چهار موضوع عبارت‌اند از: بسیاری، دوست‌داشتنی نبودن، عدم تحمل درماندگی، و احساس خستگی و از پادرآمدگی (رود^۷، ۲۰۰۴). این نحوه تفکر بیمار را به این باور هدایت می‌کند که برای مشکلاتش راه حلی وجود ندارد و بنابراین یکی از مفاهیم مطرح در آسیب‌شناسی شناختی این بیماران، ضعف آنها در حل مسئله است (اسپکنس^۸ و هاوتون^۹، ۲۰۰۶، رینیکه^{۱۰}، ۲۰۰۶).

همچنین افراد افسرده‌ای که اقدام به خودکشی می‌کنند، براین باورند که امیدی به آینده‌شان وجود ندارد. پژوهش‌های متعدد نشان داده‌اند که نامیدی یک مؤلفه جدی اقدام به خودکشی در بیماران افسرده است (آبرامسون^{۱۱} و همکاران، ۲۰۰۰؛ پتی^{۱۲} و جوینر^{۱۳}، ۲۰۰۶، هیرش^{۱۴} و کونز^{۱۵}، ۲۰۰۶). افرادی که افسرده می‌شوند، به منظور حفاظت و نگهداری از

1- Roy	2- Harris
3- Ostamo	4- Lonnqvist
5- Beck	6- Suicidal Belief System
7- Rudd	8- Speckens
9- Hawton	10- Reinecke
11- Abramson	12- Pettit
13- Joiner	14- Hirsch
15- Conner	16- Rush
17- Shaw	18- Emery
19- Metalsky	20- Alloy
21- Hewitt	22- Flett
23- Sherry	24- Caelian
25 -Ellis	26- Rtherford

درباره ساختار طرح‌واره‌ای خودکشی هنوز اطلاعات جامعی در دست نیست. به نظر می‌رسد تأکید بر محتوا و فرآیند پردازش فکری و صرف کارکردن در سطح افکار خودآیند منفی و باورهای میانی بیماران، در درمان اختلالات مزمن و مقاوم نسبت به درمان اختلالات همچون افسرده‌گی و خودکشی ناشی از افسرده‌گی و همچنین اختلالات شخصیت کافی نباشد و باید به «ساختارهای شناختی»^{۱۴} بیماران به خصوص طرح‌واره‌های شناختی ناسازگارانه به عنوان پایه‌ای ترین و اولیه‌ترین سطوح شناختی توجه بیشتری نمود (بک، فریمن^{۱۵} و همکاران، ۱۹۹۰). براساس این بخش از مدل شناختی، عامل پیش‌زمینه بسیاری از اختلالات هیجانی، طرح‌واره‌های ناسازگارانه اولیه^{۱۶} است (یانگ^{۱۷}، ۱۹۹۲؛ به نقل از یانگ، وینبرگ^{۱۸} و بک، ۲۰۰۱). بین طرح‌واره‌های معین و ظهور عالیم روانپردازشکی ارتباط وجود دارد. براساس نظر یانگ (یانگ و همکاران، ۲۰۰۱)، آسیب‌های روانی از شکل‌گیری و ثابت‌ماندن طرح‌واره‌های غیرانتطباقی اولیه ناشی می‌شوند و در این میان به نظر می‌رسد طرح‌واره‌هایی که با وابستگی و نقص مرتبه هستند بیشتر در میان افراد افسرده، و طرح‌واره‌هایی که مرتبط به حوزه «آسیب-پذیری نسبت به صدمه یا بیماری»^{۱۹} هستند در افرادی که اضطراب دارند، وجود داشته باشند. با توجه به این مطالب و همچنین ویژگی‌های بالینی افسرده‌گی و خودکشی ناشی از افسرده‌گی، این احتمال مطرح می‌شود که در افراد اقدام کننده به خودکشی، در زمینه محرومیت عاطفی^{۲۰}، وابستگی و بی‌کفایتی، از یک سو و آسیب‌پذیری در مقابل صدمه و بیماری بهدلیل همبودی اضطراب در این بیماران، طرح‌واره‌های ناسازگارانه‌ای فعل باشد. علی‌رغم اهمیت این موضوع هنوز نه در تبیین آسیب‌شناختی خودکشی و نه در طراحی برنامه درمان مناسب برای این بیماران پژوهشی منتشر

1- Dubios

2- Schultz

3- Joiner

4- Barlow

5- Darand

6- Fawcett

7- Schechter

8- Clark

9- Hedeker

10- looming vulnerability

11- Murray

12- Whitehouse

13- Hogan

14- cognitive structures

15- Freeman

16- Early Maladaptive Schemas (EMS)

18- Weinberger

17- Young

19 - vulnerability to harm or illnesses

20 - emotional deprivation

اقدام به خودکشی فردی می‌شود که دارای اختلال افسرده‌گی است و پی‌آمد این شیوه اندیشیدن، خودکشی به عنوان تنها راه حل به ذهن آنها خطر می‌کند (Riniyke، دوبوآ^۱، و شولتر^۲. ۲۰۰۱). جوینر^۳ (۲۰۰۵) مدل دیگری برای خودکشی معرفی کرده است. این مدل حاکی از آن است که برای اقدام به خودکشی سه مؤلفه لازم است. دو مؤلفه شناختی عبارتند از ادراک از پادرآمدگی و عدم تعلق که همراه شدن آنها با توان آسیب رساندن به خویشتن می‌تواند به خودکشی بیانجامد. به این ترتیب در مجموع، این باورها، انتظارات، خوددارزیابی‌ها و اسنادها می‌توانند باعث اقدام به خودکشی افراد افسرده شوند (بارلو^۴، داراند^۵. ۲۰۰۲).

علاوه بر این، پژوهش‌ها نشان داده‌اند که اضطراب از همبودهای جدی افسرده‌گی و نیز اقدام به خودکشی است (فاست^۶، شفتر^۷، کلارک^۸ و هدکر^۹. ۱۹۸۷). اضطراب احساس احساس آسیب‌پذیری و در خطر بودن^{۱۰} ایجاد می‌کند و علی‌رغم این که این مؤلفه از محدود پیش‌بینی کننده‌هایی است که با پیش‌بینی کننده‌های افسرده‌گی همپوشانی ندارد، ولی می‌تواند پیش‌بینی کننده اقدام به خودکشی باشد (همان منبع).

به این ترتیب براساس نظریه‌های آسیب‌شناختی خودکشی ناشی از افسرده‌گی، مجموعه اطلاعات و پژوهش‌های موجود حاکی از آن است که عوامل شناختی همچون منفی‌گرایی و ناامیدی به همراه دیدگاهی بدینانه درباره آینده، باور به نقص و ناکارآمدی خود و ارزوای اجتماعی می‌توانند آسیب‌پذیری فرد را در برابر افسرده‌گی و خودکشی افزایش دهند (آبرامسون و همکاران، ۱۹۸۹؛ آلوی، آبرامسون، سوری^{۱۱}، وايت‌هاوس^{۱۲}، هاگن^{۱۳}. ۱۹۹۷).

دیدگاه شناخت درمانی بک به عنوان یکی از دیدگاه‌هایی که بیشترین توجه را به محتوا و فرآیند پردازش فکری بیماران افسرده و انتشاری داشته، شواهد پژوهشی چندی در این زمینه فراهم کرده است. یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های نظریه شناختی اختلالات روانی، طرح‌واره‌ها هستند که علی‌رغم اهمیت نظری این ساختار ذهنی و با وجود آن که شناخت درمانی به عنوان درمانی موفق برای گستره‌ای از اختلالات روانپردازشکی مبتنی بر طرح‌واره‌ها طراحی شده‌اند،

انتخاب شدند و با استفاده از پرسشنامه‌های طرح مورد ارزیابی قرار گرفتند.

ملاک‌های شمول گروه اقدام‌کننده به خودکشی مبتلا به اختلال افسرده‌گی اساسی داشتن ملاک‌های تشخیصی اختلال افسرده‌گی اساسی بر بنای راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی انجمان روانپژوهشکی آمریکا (DSM-IV)، اقدام به خودکشی براساس گزارش خود بیمار و پزشک معالج، فاصله زمانی حداقل سه هفته از اقدام به خودکشی تا ارزیابی، اقدام به خودکشی بهشیوه مسمومیت دارویی، داشتن ۱۸ تا ۵۵ سال سن و دارا بودن حادفل تحصیلات خواندن و نوشتن بود. ملاک‌های حذف گروه اقدام‌کننده به خودکشی مبتلا به اختلال افسرده‌گی اساسی نیز تشخیص اختلالات افسرده‌گی با خصوصیات روان‌پریشانه^۱، تشخیص اختلالات افسرده‌گی دوقطبی، تشخیص اختلالات افسرده‌گی ناشی از مصرف مواد و تشخیص اختلالات افسرده‌گی ناشی از وضعیت طبی بود.

برای جمع‌آوری داده‌ها ابزارهای زیر مورد استفاده قرار گرفت:

(۱) پرسشنامه طرح‌واره‌های یانگ

پرسشنامه طرح‌واره‌های یانگ (یانگ و براون^۲، ۱۹۹۰، ۲۰۰۱)، اولین بار به وسیله یانگ و براون در سال ۱۹۹۰، برای ارزیابی طرح‌واره‌های ناسازگارانه اولیه طراحی شد و در سال ۱۹۹۴ مورد بازنگری قرار گرفت. این پرسشنامه ۱۸ طرح‌واره ناسازگار اولیه را در پنج حوزه در مقیاس نوع لیکرت اندازه می‌گیرد. در ایران، این پرسشنامه در نمونه ۵۱۳ نفری دانشجویان اجرا شد که آلفای کرونباخ^۳ در ۱۸ مقیاس مطلوب و بین ۰/۷۹ تا ۰/۹۳ به دست آمد (فی، موتابی و دابسون، در دست چاپ). نتایج بازآزمایی^۴ با فاصله ۱۵ روز در مورد ۱۸ طرح‌واره بین ۰/۶۷ تا ۰/۸۴ گزارش شد. این پرسشنامه از اعتبار صوری و

نشده است که تفاوت ساختار طرح‌واره‌ای افراد مبتلا به افسرده‌گی اقدام کننده به خودکشی را با افراد افسرده غیرخودکشی کننده و گروه غیر بالینی مقایسه کند. با توجه به این موضوع، این پژوهش به‌منظور مقایسه طرح‌واره‌های ناسازگارانه بیماران افسرده اقدام کننده به خودکشی با بیماران افسرده غیر اقدام کننده به خودکشی و جمعیت غیر بالینی انجام شد.

پژوهش حاضر یک طرح پس رویدادی مقایسه‌ای- مقطعی است که روی نمونه‌ای مشکل از سه گروه و از بین مراجعه- کنندگان به بیمارستان‌های لقمان و حضرت رسول و همراهان بیماران و کارکنان بیمارستان‌های فوق اجرا شد.

روش

روند جمع‌آوری اطلاعات در این پژوهش بدین صورت بود که ابتدا ۱۶ نفر از بیماران افسرده اقدام کننده به خودکشی به روش نمونه‌گیری دردسترس از بین مراجعان به بیمارستان‌های لقمان و حضرت رسول، با درنظر گرفتن ملاک‌های حذف و شمول پژوهش انتخاب شدند. این بیماران پس از توجیه هدف اجرای طرح و پرکردن فرم رضایت‌نامه، برای تشخیص اختلال افسرده‌گی اساسی به وسیله فهرست وارسی مصاحبه بالینی ساختارمند برای DSM-IV^۱ (SCID-CV) مورد ارزیابی قرار گرفته و پس از تأیید تشخیص افسرده‌گی اساسی، به‌منظور تعیین شدت افسرده‌گی و شدت طرح‌واره‌های ناسازگارانه اولیه به پرسشنامه افسرده‌گی بک-۲ (BDI-II) و پرسشنامه طرح‌واره‌های یانگ (YSQ)^۳ پاسخ دادند. پس از این مرحله ۲۲ نفر از بیماران افسرده غیراقدام کننده به خودکشی نیز پس از طی مراحل فوق و همتاسازی با گروه ملاک، به پرسشنامه‌های طرح پاسخ دادند. گروه غیر بالینی نیز پس از تأیید سلامت روان براساس نمره پایین‌تر از ۲۵ در پرسشنامه سلامت عمومی (GHQ)، و عدم سابقه ابتلاء به اختلالات روان‌پژوهشکی و سابقه درمان دارویی و خودکشی، از میان کارکنان یک مؤسسه دولتی، کادر درمانگاه بیمارستان و همراهان بیماران جسمی مراجعه کننده به بیمارستان‌ها

1- Structured Clinical Interview for DSM

2- Beck's Depression Inventory-II

3- Young Schema Questionnaire

4- General Health Questionnaire

5- psychotic

6- Brown

7- Cronbach's alpha

8- test-retest

پژوهش این پرسشنامه برای تعیین شدت افسردگی گروه‌ها به کار برده شد.

(۴) مصاحبه بالینی ساختارمند برای محور I در (SCI-CV) این فهرست وارسی، ابزاری برای تشخیص اختلالات بر پایه چهارمین ویرایش راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی است (فرست^{۱۵}، اسپیتزر^{۱۶}، ویلیامز^{۱۷} و گیبون^{۱۸}، ۱۹۹۵). بختیاری (۱۳۷۹) ضریب پایایی آن را در یک جمعیت ایرانی به روش بازآزمایی به فاصله یک هفته ۹۵٪ گزارش نمود. در این پژوهش از فرم تعديل شده این مصاحبه برای تشخیص اختلال مورد نظر در این پژوهش و رد اختلالاتی که شامل ملاک حذفی پژوهش بودند استفاده شد.

یافته‌ها

به منظور مقایسه طرح‌واره‌های ناسازگارانه اولیه در سه گروه فوق، ابتدا تحلیل کوواریانس برای کنترل اثر شدت افسردگی و سپس تحلیل واریانس یک‌طرفه و به دنبال آن مقایسه‌های تعقیبی انجام شد.

با اعمال ملاک‌های حذف و شمول، تعداد کسانی که هم رضایت نامه را امضا کردند و هم به کلیه سؤال‌ها پاسخ دادند، ۶۳ نفر بود که مشخصات جمعیت شناختی آنها در جدول ۱ آمده است. سه گروه از نظر سن، تحصیلات و جنسیت تفاوت معناداری نداشتند.

در مرحله بعد گروه‌ها از نظر شدت افسردگی با هم مقایسه شدند. همان‌گونه که انتظار می‌رفت، تفاوت‌های گروه‌ها در نمره پرسشنامه افسردگی معنادار بود ($p < 0.001$ ، $df = 2$ و $F = 75/12$). با توجه به تفاوت معنادار گروه‌ها از نظر شدت

قضاوی مطلوبی برخوردار است (فتی و همکاران، در دست چاپ). پژوهش‌های متعدد نیز کارآیی آن را در تفکیک بیماران بر مبنای طرح‌واره‌های ناسازگارانه اولیه نشان داده‌اند (اسمیت^۱، جوینر، یانگ، تلچ^۲، ۱۹۹۵؛ گوویا^۳، ۲۰۰۵؛ سرسو^۴، نلسون و جیلی^۵، ۲۰۰۴؛ واکر^۶، میر^۷، اوهانیان^۸، ۲۰۰۱؛ لی^۹، تیلور^{۱۰}، دان^{۱۱}، ۱۹۹۹). از این ابزار برای ارزیابی طرح‌واره‌های ناسازگارانه اولیه سه گروه شرکت کننده در این پژوهش استفاده شد.

(۲) پرسشنامه سلامت عمومی این پرسشنامه ابزار غربال‌گری اولیه در زمینه احتمال وجود اختلال روانی در جمعیت عمومی بزرگسال است. پرسشنامه سلامت عمومی (GHQ) در سال ۱۹۶۹ به وسیله گلدبرگ^{۱۲} ساخته (گلدبرگ و هیلر^{۱۳}، ۱۹۷۹) و در سال ۱۳۷۴ به وسیله یعقوبی و پالاهنگ به فارسی ترجمه و در جمعیت ایرانی هنگاریابی شد (یعقوبی، نصر و شاه‌محمدی، ۱۳۷۴). به این ترتیب که ضریب پایایی در کل آزمون، پس از اجرا در ۶۲۵ نفر از افراد ۱۵ ساله و بالاتر شهری و روستایی گیلان ۸۸٪، ضریب پایایی خرده‌آزمون‌ها به ترتیب ۷۷٪، ۸۱٪، ۵۰٪ و ۵۸٪ (به نقل از همان منبع) و حساسیت و ویژگی آن در نقطه برش ۲۳ مطلوب گزارش شده است. در این نقطه برش، حساسیت ۸۶٪ درصد و ویژگی ۸۲ درصد است. در این پژوهش، قبل از مصاحبه پرسشنامه GHQ به منظور غربال اولیه داوطلبان گروه غیربالینی اجرا شد.

(۳) پرسشنامه افسردگی بک - ویرایش دوم این پرسشنامه (بک، استیر^{۱۴} و براؤن، ۱۹۹۶)، شکل بازنگری شده پرسشنامه افسردگی بک می‌باشد که برای سنجش شدت افسردگی تدوین شده است. مشخصات روان‌سنجدی این پرسشنامه روی نمونه ۹۴ نفره در ایران بدین شرح بود: ضریب آلفا ۰.۹۱، ضریب همبستگی میان دونیمه ۰/۸۹ و ضریب بازآزمایی به فاصله یک هفته ۰/۹۴ (فتی، بیرشک، عاطف و حید و دابسون، ۱۳۸۴). همبستگی این پرسشنامه با پرسشنامه افسردگی بک ویرایش اول (بک و همکاران، ۱۹۹۶) ۰/۹۳ بود. در این

1- Schmidt	2- Telch
3- Gouveia	4- Cecero
5- Gillie	6- Walker
7- Meyer	8- Ohanian
9- Lee	10- Tailure
11- Dunn	12- Goldberg
13- Hillier	14- Steer
15- First	16- Spitzer
17- Williams	18- Gibbon

جدول ۱- مشخصات جمعیت شناختی گروه‌ها

گروه	تعداد	میانگین سن (انحراف معیار)	میانگین تحصیلات (انحراف معیار)	جنسیت
خودکشی کننده	۱۶	۲۶/۰۶ (۶/۲)	۱۰/۸۶ (۲/۷۹)	زن
۶				مرد
۱۳	۲۲	۲۴/۵ (۵/۳۶)	۱۰/۹۵ (۲/۴۶)	زن
۹				مرد
۱۳	۲۵	۲۴/۱۲ (۵/۲۷)	۱۱/۵۲ (۱/۳۳)	زن
۱۲				مرد

جدول ۲- مقایسه سه گروه با استفاده از تحلیل کوواریانس چند متغیره (لامبای ویلسکس^۱)

متغیر مستقل	F	درجه آزادی	سطح معناداری	مجدور سهمی اتا (اندازه اثر)
مقدار ثابت	۱۲/۴۰۹	۴۲ و ۱۸	۰/۰۰۱	۰/۸۴۲
افسردگی بک-۲	۱/۷۲۱	۴۲ و ۱۸	۰/۰۷۴	۰/۴۲۵
گروه	۱/۴۸۴	۸۴ و ۳۶	۰/۰۷۱	۰/۳۸۹

جدول ۳- مقایسه گروه‌ها در ۱۸ طرح‌واره ناسازگارانه*

متغیر	مجموع مجذورات	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	مجدور سهمی اتا (اندازه اثر)
ترک شدن و بی‌ثباتی	۱۰۹۴۲/۲۸۱	۵۴۷۱/۱۴۱	۳۶/۵۶۰	۰/۰۰۱	۰/۵۴۹
عدم اعتماد و سوء استفاده	۵۰۸۰/۷۷۳	۲۵۴۰/۳۸۷	۲۵/۲۱۰	۰/۰۰۱	۰/۴۵۷
محرومیت عاطفی	۴۷۰۹/۵۷۳	۲۳۵۴/۷۸۷	۲۹/۴۳۴	۰/۰۰۱	۰/۴۹۵
نقص داشتن و شرم	۵۷۶۰/۱۵۶	۲۸۸۰/۰۷۸	۲۱/۸۲۲	۰/۰۰۱	۰/۴۲۱
انزوای اجتماعی	۳۵۴۰/۳۹۶	۱۷۷۰/۱۹۸	۲۸/۳۸۰	۰/۰۰۱	۰/۴۸۶
وابستگی و بی‌کفایتی	۴۸۴۱/۰۴۴	۲۴۲۰/۵۲۲	۳۰/۲۱۵	۰/۰۰۱	۰/۵۰۲
آسیب‌پذیری نسبت به صدمه و بیماری	۴۵۰۵/۰۰۴	۲۲۵۲/۵۰۲	۳۸/۴۳۱	۰/۰۰۱	۰/۵۶۲
دریکدیگر غرق بودن و خویشتن رشد نایافته	۱۱۳۲/۲۹۱	۵۶۶/۱۴۶	۱۰/۵۵۱	۰/۰۰۱	۰/۲۶۰
شکست	۳۰۹۵/۲۳۴	۱۵۴۷/۶۱۷	۳۵/۶۶۳	۰/۰۰۱	۰/۵۴۳
استحقاق	۱۲۸۳/۸۷۸	۶۴۱/۹۳۹	۱۰/۱۶۴	۰/۰۰۱	۰/۲۵۳
سلط بر خود و خودنظم‌بخشی ناکافی	۳۹۲۷/۴۵۶	۱۹۶۳/۷۲۸	۱۸/۵۱۵	۰/۰۰۱	۰/۳۸۲
انقیاد	۲۳۵۴/۰۷۴	۱۱۷۷/۰۳۷	۲۶/۵۵۸	۰/۰۰۱	۰/۴۷۰
خود را فدا کردن	۱۵۶۹/۱۷۲	۷۸۴/۵۸۶	۶/۴۲۲	۰/۰۰۳	۰/۱۷۶
به‌دبیال تأیید و تشخیص بودن	۲۷۲۲/۱۲۲	۱۳۶۱/۰۶۱	۱۲/۹۷۰	۰/۰۰۱	۰/۳۰۲
منفی گرایی و بدینبی	۳۱۸۰/۱۷۰	۱۵۹۰/۰۸۵	۲۸/۹۱۰	۰/۰۰۱	۰/۴۹۱
بازداری هیجانی	۲۴۱۶/۰۱۹	۱۲۰۸/۰۰۹	۲۹/۲۵۳	۰/۰۰۱	۰/۴۹۴
معیارهای دست‌نایافته و انتقاد‌گری مفرط	۱۱۸۳/۵۹۵	۵۹۱/۷۹۸	۴/۹۶۰	۰/۰۰۱	۰/۱۴۲
تنبیه	۱۴۳۱/۳۷۲	۷۱۵/۶۸۶	۸/۷۱۹	۰/۰۰۱	۰/۲۲۵

* درجه آزادی (۶۰ و ۲)*

1- Wilks' lambda

جدول ۴- مقایسه‌های تعقیبی گروه‌ها با تصحیح بونفرونی*

تفاوت میانگین‌ها در طرح‌واره‌ها (I-J)							گروه (I)	گروه (J)				
عدم اعتماد و سوء استفاده بی ثباتی	ترک شدن و						آسیب‌پذیری در مقابل صدمه و بیماری	وابستگی و بی‌کفايتی	انزواي اجتماعي	نقص داشتن و شرم	محرومیت عاطفی	
۰/۹۷۱۶	۹/۱۷۶۱						۸/۸۸۰۷*	۷/۴۶۹۳*	۵/۸۳۵۲	۶/۷۸۴۱	۸/۴۱۴۸*	
۱۸/۹۰۲۵*	۳۱/۲۷۲۵*						۲۰/۹۶۲۵*	۲۱/۲۲۷۵*	۱۸/۰۰۲۵*	۲۲/۷۳۵۰*	۲۱/۲۶۷۵*	
۱۷/۹۳۰۹*	۲۲/۰۹۶۴*						۱۲/۰۸۱۸*	۱۳/۸۵۸۷*	۱۲/۱۶۳۷*	۱۵/۹۵۰۹*	۱۲/۸۵۲۷*	
شکست	در یکدیگر						به‌دلیل تأیید و تشخیص بودن	خود را فدا کردن	انقاد	خودکنترلی و خودنظم‌بخشی ناکافی	استحقاق	
۵/۱۱۹۳	۲/۰۴۵۵						۳/۰۹۶۶	-۱/۶۴۷۷	۴/۲۲۱۶	-۸/۰۱۱	-۳/۲۵۵۷	
۱۶/۷۱۷۵*	۹/۷۰۰۰*						۱۵/۰۰۷۵*	۹/۱۶۵۰*	۱۴/۴۹۲۵*	۱۵/۶۶۲۵*	۶/۹۸۲۵*	
۱۱/۵۹۸۲*	۷/۶۵۴۵*						۱۱/۹۱۰۹*	۱۰/۸۱۲۷*	۱۰/۲۷۰۹*	۱۶/۴۶۳۶*	۱۰/۲۳۸۲*	
بازداری	منفي گرایي و بدیني						تبنيه	استانداردهای دست‌نایافتنی و انتقاد‌گری				
۰/۹۰۳۴	۰/۰۱۷۰						-۲/۳۶۹۳	-۱/۳۸۶۴				
۱۶/۵۰۲۵*	۱۲/۴۸۵۵*						۸/۱۹۲۵*	۷/۹۹۰۰				
۱۱/۲۲۹۱*	۱۲/۴۸۵۵*						۱۰/۵۶۱۸*	۹/۳۷۶۴*				

* $p < 0.05$

با توجه به نتایج فوق، به منظور به حداقل رسانیدن خطای مقایسه تعقیبی گروه‌ها با روش تصحیحی بونفرونی انجام شد. نتایج در جدول ۴ ارائه شده است.

نتیجه‌گیری

این پژوهش به منظور مقایسه طرح‌واره‌های ناسازگارانه بیماران افسرده اقدام کننده به خودکشی با بیماران افسرده غیراقدام کننده به خودکشی و جمعیت غیربالینی طراحی شده بود. همان‌طور که یافته‌های پژوهش نشان دادند، مشخصات جمعیت شناختی گروه‌ها تفاوت معناداری نداشت، اما شدت افسردگی گروه‌ها با یکدیگر تفاوت معنادار داشت. تحلیل کوواریانس نشان داد که میان نمرات BDI-II و YSQ همپراشی وجود ندارد

افسردگی و با توجه به این که افسردگی به خودی خود منجر به فعال شدن طرح‌واره‌های مرتبط می‌شود، به منظور کنترل اثر شدت افسردگی در نمرات طرح‌واره‌های گروه‌ها، تحلیل کوواریانس چند متغیره (MANOVA) انجام گرفت. جدول ۲ نتایج این تحلیل را نشان می‌دهد.

با توجه به این که تحلیل کوواریانس حاکی از تأثیر معنادار شدت افسردگی بر نتایج آزمون اصلی نبود، سه گروه با استفاده از آزمون تحلیل واریانس چند متغیره یک طرفه، در طرح‌واره‌های ناسازگارانه اولیه با هم مقایسه شدند. نتایج این تحلیل حاکی از تفاوت معنی‌دار گروه‌ها به‌طور کلی بود ($F = ۳/۸۴$ و $T = ۳/۲۹$). مقایسه چندمتغیره گروه‌ها در ۱۸ طرح‌واره نیز حاکی از تفاوت معنادار گروه‌ها در تمامی موارد بود که یافته‌های مربوطه در جدول ۳ ارائه شده‌اند.

خصوص در حیطه صیانت ذات و احساس بی‌کفایتی در حل مسائل مواردی هستند که در ادبیات مربوط به خودکشی بر آنها تأکید شده و یافته‌های این پژوهش نیز منطبق با آنها است. یافته‌های این پژوهش نشان دادند که اختلال افسردگی زمانی به سوی خودکشی پیش می‌رود که طرح‌واره‌های ناسازگارانه مربوط به کرانه پایین روابط بین فردی با دیگران (یعنی محرومیت عاطفی) و یا کرانه بالای روابط بین فردی (یعنی وابستگی و بی‌کفایتی) فعال شوند. این یافته‌ها با نظریه یانگ هماهنگ است (یانگ، ۱۹۹۰؛ به نقل از جوینر و رود، ۱۹۹۸) که نشان می‌دهد این دو طرح‌واره فقط پیش‌بینی کننده‌های بالقوه در بروز علایم افسردگی نیستند، و عواملی هستند که به خصوص در کنارهم موجب بروز اختلال افسردگی همراه با اقدام به خودکشی در فرد می‌شوند (یانگ، ۱۹۹۲؛ به نقل از همان منبع، یانگ و همکاران، ۲۰۰۶).

نکته حائز اهمیت دیگر در این پژوهش این است که اگر چه یافته‌های پژوهش‌های دیگر بر نقش کمال‌گرایی و معیارهای دست‌نیافتنی در اقدام به خودکشی تأکید کرده‌اند، یافته‌های این پژوهش چنین نتیجه‌گیری را میسر نمی‌سازد، زیرا پرسشنامه طرح‌واره یانگ، این مقوله را مستقیماً اندازه‌گیری نمی‌کند و برای اندازه‌گیری این طرح‌واره‌ها به روش‌های دیگری نیاز است. دو نکته اساسی حاصل از یافته‌های حاضر می‌تواند رهنمودهای نظری و درمانی مهمی درپی داشته باشد. نخست این که بالارفتن شدت طرح‌واره‌های مختلف با بروز علایم افسردگی همراه است و شدت یافتن سه طرح‌واره محرومیت عاطفی، وابستگی و بی‌کفایتی، و آسیب‌پذیری در مقابل صدمه و بیماری با بروز رفتارهای خودکشی همراه می‌شود. این یافته دربردارنده این پیام تلویحی است که با شناسایی طرح‌واره‌های فوق پیش از ابتلای فرد به افسردگی و یا قبل از اقدام به خودکشی در بیماران افسرده و اندازه‌گیری شدت این طرح‌واره‌ها و مشخص کردن الگوی طرح‌واره‌ای در بین این سه گروه احتمالاً می‌توان

و به همین دلیل تحلیل واریانس چند متغیره و مقایسه‌های تعقیبی آن با استفاده از تصحیح بونفرونی انجام شد. نتایج پژوهش حاضر مشخص کرد که سه گروه در تمامی طرح‌واره‌های ناسازگارانه اولیه به طور کلی تفاوت معناداری دارند. مقایسه‌های تعقیبی نشان دادند که دو گروه افسرده بدون اقدام به خودکشی و افسرده اقدام کننده به خودکشی در تمامی طرح‌واره‌های ناسازگارانه اولیه با گروه غیر بالینی تفاوت معنادار دارند، ولی دو گروه افسرده بدون اقدام به خودکشی و افسرده اقدام کننده به خودکشی فقط در سه طرح‌واره محرومیت عاطفی، وابستگی و بی‌کفایتی و آسیب‌پذیری در مقابل صدمه و بیماری با هم تفاوت معنادار داشتند.

تفاوت معنادار هردو گروه بیمار با گروه غیربالینی، با نظریه آسیب‌شناسی شناختی همسو است. برطبق این نظریه، ابتلاء به اختلالات هیجانی همواره با فعال شدن طرح‌واره‌های ناکارآمدی همراه است که طی سالیان تجارب فردی شکل گرفته‌اند. این طرح‌واره‌های فعال شده فرد را مستعد سوگیری در ارزیابی، قضایت و تفسیر تجارب روزمره می‌کند و به این ترتیب افسردگی تشدید می‌شود (بک، فریمن و همکاران، ۱۹۹۰، یانگ و براون، ۲۰۰۱). طبق مدل آسیب‌شناسی شناختی، در شرایط اختلالات هیجانی، احتمال فعال شدن تمامی طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه وجود دارد (یانگ، کلوسکو^۱ و ویشاو^۲، ۲۰۰۶)، با این حال فعل شدن غیر اختصاصی تمامی طرح‌واره‌ها کمک چندانی به پیش‌بینی نوع اختلال هیجانی نمی‌کند. مبنای اصلی مدل شناختی افسردگی، فرضیه اختصاصی بودن^۳ است (کلارک^۴، بک و الفورد^۵، ۱۹۹۹). در صورتی که در شرایط هیجانی تمامی طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه فعل شوند، مدل شناختی مدل پیش‌بینی کننده خوبی نخواهد بود. این پژوهش نشان داد که سه طرح‌واره محرومیت عاطفی، وابستگی و بی‌کفایتی، و آسیب‌پذیری در مقابل صدمه و بیماری، به طور اختصاصی قادر به تفکیک بیماران افسرده اقدام کننده به خودکشی و غیر اقدام کننده به خودکشی هستند. این یافته با مبنای آسیب‌شناسی شناختی خودکشی در بیماران افسرده همسو است. افکار مرتبط با بی‌یاوری و تنها‌بی، احساس اضطراب به-

1- Klosko

3- specificity hypothesis

5- Alford

2- Weishaar

4- Clark

های اخیر، مدل‌های قبلی در زمینه نقش کمال‌گرایی، حافظه یادآوری خاطرات شخصی، و فشار روانی بر نامیدی، افسرده‌گی / اضطراب و خودکشی را تأیید کردند (رامسون^۵، اوکانر^۶ و بروودی^۷، ۲۰۰۸). برای این این عوامل همراه و همزمان با نقش طرح‌واره‌های ناکارآمد در خودکشی مورد بررسی قرار گیرد، به پژوهش‌های بیشتری نیاز است. هم‌چنین بررسی مؤلفه‌های شناختی مرتبط با خودکشی در افراد افسرده کامل نخواهد بود، مگر این که نقش عوامل محافظت کننده نظیر عزت نفس، رضایت از زندگی و حمایت اجتماعی نیز همزمان با نامیدی، طرح‌واره‌های ناکارآمد و سایر عوامل خطر درنظر گرفته شوند (چیکیتا^۸ و استیلز^۹، ۲۰۰۷). در مجموع عمده‌ترین محدودیت این پژوهش در نظر نگرفتن عوامل خطر و محافظت کننده شناختی دیگر در کنار طرح‌واره‌ها بود که به نظر می‌رسد مستلزم انجام پژوهش‌های جامع‌تر باشد.

سپاسگزاری

بدین‌وسیله پژوهشگران از همکاری مسئولان بیمارستان لقمان حکیم و متخصصین بخش مسمومیت‌ها به خصوص سرکار خانم دکتر طاهره ثقه‌الاسلام، و آقایان دکتر عبدالکریم پژومند، دکتر شاهین شادنیا و دکتر مهدی کریمی، و همچنین مساعدت‌های سرکار خانم دکتر پریدخت عطایی، و آقایان دکتر علیرضا جاهدی، دکتر مصطفی حیدری در بیمارستان حضرت رسول و همچنین کارمندان انتستیتو روانپزشکی تهران در مراحل اجرایی و جمع‌آوری داده‌های پژوهش حاضر قدردانی می‌نمایند.

دریافت مقاله: ۱۳۸۷/۴/۱؛ پذیرش مقاله: ۱۰/۲۵

1- Van Orden
3- Gordon
5- Rasmussen
7- Brodie
9- Stiles

2- Witte
4- Bender
6- O'Connor
8- Chioqueta

راهبردهای مداخله‌ای مناسبی درجهت کاهش شدت این طرح-واره به عمل آورد.

دوم این که یافته‌ها گویای آن بود که احتمالاً یک نقطه بحرانی در پیوستار طرح‌واره می‌تواند وجود داشته باشد که در فاصله وضعیت سلامت، افسرده‌گی و خودکشی قرار می‌گیرد. این امر با قرار گرفتن طرح‌واره‌های خاص در کنار هم و در ارتباط با طرح‌واره‌های افسرده‌ساز می‌تواند روند بروز خودکشی را تسهیل سازد. این مسئله این رهنمود بالینی و نظری را به همراه دارد که با پذید آمدن همزمان این چند طرح‌واره در حد خاص و معین از نظر شدت، در کنار پایین بودن طرح‌واره‌های مشخص، می‌توان انتظار بروز احتمالی افسرده‌گی و افکار و عقاید خودکشی گرایانه و سپس اقدام به خودکشی و یا خودکشی ناشی از افسرده‌گی را داشت. به بیان دیگر بروز افکار و اقدام به خودکشی نشان‌دهنده وجود مجموعه طرح‌واره‌های خاص در وضعیت مشخص است که می‌تواند کانون مداخله درمانی واقع شود. با این حال باید توجه داشت که یافته‌های این پژوهش بعد از اقدام بیماران افسرده به خودکشی جمع‌آوری شده‌اند و این احتمال وجود دارد که شدت طرح‌واره‌های ناسازگارانه اولیه، قبل از اقدام به خودکشی آنقدر بالا نباشد که پیش‌بینی کننده خوبی برای احتمال ابتلا به افسرده‌گی و یا اقدام به خودکشی به شمار آید. پاسخ به این پرسش فقط از طریق اجرای پژوهش‌های طولی میسر است.

در پایان شایان ذکر است که اگرچه مدل طرح‌واره‌ها براساس یافته‌های این پژوهش مدل خوبی برای تفکیک افراد مبتلا به افسرده‌گی خودکشی کننده و غیرخودکشی کننده است، ولی مدل‌های دیگری نیز اخیراً معرفی شده‌اند که قادر به تفکیک افراد خودکشی کننده و غیرخودکشی کننده برمبنای سایر متغیرها هستند. مثلاً مدل جوینر (۲۰۰۵) و نیز پژوهش ون‌اوردن^۱، ویت^۲، گوردون^۳، بندر^۴ و جوینر (۲۰۰۸) نشان داده‌اند که دو متغیر میل به مردن و توانایی کشتن خویش دو مؤلفه اصلی پیش‌بینی کننده اقدام به خودکشی در افراد افسرده است. در این پژوهش این متغیرها بررسی نشده‌اند ولی به نظر می‌رسد مقایسه این دو مدل نقش شناخت در اقدام به خودکشی را با وضوح بیشتری نمایان کند. همچنین پژوهش-

منابع

- بختیاری، م. (۱۳۷۹). بررسی اختلالات روانی در مبتلایان به اختلال بدشکلی بدن. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی. انتستیتو روان‌پزشکی تهران.
- فتی، ل.، بیرشک، ب.، عاطف‌وحید، م. ک.، و دابسون، ک. (۱۳۸۴). ساختارهای معناگذاری/طرح‌واره‌ها، حالت‌های هیجانی و پردازش شناختی اطلاعات هیجانی: مقایسه دو چارچوب مفهومی. فصلنامه اندیشه و رفتار، ۴۲، ۳۲۶-۳۱۲.
- فتی، ل.، موتایی، ف.، و دابسون، ک. (در دست چاپ). ترجمه و آماده سازی ویرایش فارسی پرسشنامه طرح‌واره‌های یانگ در جمعیت دانشجوی ایرانی. فصلنامه روان‌شناسی دانشگاه تبریز.
- بعقوبی، ن.، نصر، م.، و شاه‌محمدی، د. (۱۳۷۴). بررسی همه‌گیری شناسی اختلالات روانی در مناطق شهری و روستایی صومعه سرا، گیلان. فصلنامه اندیشه و رفتار، ۱، ۵۵-۶۵.

Abramson, L. Y., Alloy, L. B., Hogan, M. E., Whitehouse, W. G., Gibb, B. E., Hankin, B. L., & Cornette, M. M. (2000). The hopelessness theory of suicidality. In T. E. Joiner & M. D. Rudd (Eds.), *Suicide science: Expanding the boundaries* (pp. 17–32). Boston: Kluwer.

Abramson, L. Y., Metalsky, G. L., & Alloy, L. B. (1989). Hopelessness depression: A theory-based subtype of depression. *Psychological Review*, 96, 358-372.

Barlow, D. H., & Durand, V. M. (2002). *Abnormal psychology: An integrative approach*. Pacific Grove, CA: Wadsworth.

Barracough, B., Bunch, J., Nelson, B., & Sainsbury, P. (1974). A hundred cases of suicide. Clinical aspects. *British Journal of Psychiatry*, 125, 355-374.

Beck, A. T. (1976). *Cognitive therapy and emotional disorders*. New York: International University Press.

Beck, A. T. (1967). *Depression: Causes and treatment*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.

Beck, A. T., Freeman, A. M., & associates. (1990). *Cognitive therapy of personality disorders*. New York: Guilford Press.

Beck, A. T., Rush, A. J., Shaw, B., & Emery, G. (1967). *Cognitive therapy of depression*. New York: Guilford Press.

Beck, A. T., Steer, R. A., & Brown, G. K. (1996). *Beck depression Inventory-II*. San Antonio, Texas: The Psychological Corporation.

Beck, J. S. (1995). *Cognitive therapy: Basics and beyond*. New York: Guilford.

Cecero, J. J., & Nelson, J. D., & Gillie, J. M. (2004). Tools and tenets of schema therapy: Toward the construct validity of the early maladaptive schema Questionnaire-

Research version. *Clinical Psychology and Psychotherapy*, 11, 344-357.

Chioqueta, A. P., & Stiles, T. C. (2007). The relationship between psychological buffers, hopelessness, and suicidal ideation: Identification of protective factors. *The Journal of Crisis Intervention and Suicide Prevention*, 28, 67-73.

Clark, D. A., Beck, A. T., & Alford, B. A. (1999). *Scientific foundations of cognitive theory and therapy of depression*. New York: John Wiley & Sons.

Dorpet, T. L., & Ripley, H. S. (1960). A Study of suicide in the Seattle area. *Comprehensive Psychiatry*, 1, 349-359.

Ellis, T. E., & Rutherford, B. (2008). Cognition and suicide: Two decades of progress. *International Journal of Cognitive Therapy*, 1, 47-68.

Fawcett, J., Scheffter, W., Clark, D., & Hedeker, D. (1987). Clinical predictors of suicide patients with major affective disorders: A controlled COGNITION AND SUICIDE 65 prospective study. *American Journal of Psychiatry*, 144, 35-40.

First, M., Spitzer, R., Williams, J., & Gibbon, M. (1995). *Structured Clinical Interview for DSM-IV (SCID)*. Washington, DC: American Psychiatric Press.

Goldberg, D. P., & Hillier, V. F. (1979). A scaled version of the General Health Questionnaire. *Psychological Medicine*, 9, 139-145.

Gouveia, P. (2005). Early maladaptive schemas as clinically significant constructs: Validation and assessment issues. Presented in *Cognitive Behaviour therapy: The Art of An Integrative Science*, XXXV Annual Congress of the EABCT. Thessaloniki, Greece.

Hewitt, P., Flett, G., Sherry, S., & Caelian, C. (2006). Trait perfectionism dimensions and suicidal behavior. In T. E. Ellis (Ed.), *Cognition and suicide: Theory,*

research, and therapy (pp. 215–235). Washington, DC: American Psychological Association.

Hirsch, J. K., & Conner, K. R. (2006). Dispositional and explanatory style optimism as potential moderators of the relationship between hopelessness and suicidal ideation. *Suicide Life Threatening Behavior, 36*, 661-669.

Joiner, T. E. (2005). *Why people die by suicide*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Joiner, T. E., & Rudd, M. D. (1998). Overview of special issue on adolescent suicide: Risk, assessment, and treatment. *Journal of Adolescence, 21*, 355-357.

Lee, C. W., Tailure, G., & Dunn, J. (1999). Factor structure of the schema questionnaire in a large clinical sample. *Cognitive Therapy and Research, 23*, 441-451.

Ostamo, O., & Lonnqvist, J. (2001). Attempted suicide rates and trends during a period of severe economic recession in Helsinki. *Social Psychiatry & Psychiatric Epidemiology, 36*, 354-360.

Pettit, J. W., & Joiner, T. W. (2006). Cognitive vulnerability to suicide. In L. B. Alloy & J. H. Riskind (Eds.), *Cognitive vulnerability to emotional disorders* (pp. 125–154). Mahwah, NJ: Erlbaum.

Rasmussen, S. A., O'Connor, R. C., & Brodie, D. (2008). The role perfectionism and autobiographical memory in a sample of parasuicide patients: An exploratory study. *The Journal of Crisis Intervention and Suicide Prevention, 29*, 64-72.

Reinecke, M. A. (2006). Problem-solving: A conceptual approach to suicidality and psychotherapy. In T. E. Ellis (Ed.). *Cognition and suicide: Theory, research, and therapy* (pp. 237–260). Washington, DC: American Psychological Association.

Reinecke, M. A., Dubios, D. L., & Schultz, T. M. (2001). Social problem solving, mood, and suicidality among inpatient adolescents. *Cognitive Therapy and Research, 25*, 743-756.

Robins, E., Murphy, G. E., Wilkinson, R. H., Gassner, S., & Kayes, J. (1959). Some clinical considerations in the prevention of suicide- based on a study of 134 successful suicides. *American Journal of Public Health, 49*, 888-899.

Roy, H. S. (2004). Suicide. In: B. J. Sadock & V. A. Sadock (Eds.). *Comprehensive Textbook of Psychiatry* (pp. 2442-2453). Philadelphia: Williams & Wilkins.

Rudd, M. D. (2004). Cognitive therapy for suicidality: An integrative, comprehensive, and practical approach to conceptualization. *Journal of Contemporary Psychotherapy, 34*, 59–72.

Schmidt, N. B., Joiner, T. E., Young, J. E., & Telch, M. J. (1995). The schema questionnaire: Investigation of psychometric properties and the hierarchical structure of a measure of maladaptive schemas. *Cognitive Therapy and Research, 19*, 295- 321.

Speckens, A. E., & Hawton, K. E. (2005). Social problem solving in adolescents with suicidal behavior: A systematic review. *Suicide and Life-Threatening Behavior, 35*, 365–387.

Van Orden, K. A., Witte, T. K., Gordon, K. H., Bender, T.W., & Joiner, T. E. (2008). Suicidal desire and the capability for suicide: Tests of the interpersonal-psychological theory of suicidal behavior among adults. *Journal of Consulting and Clinical Psychology, 76*, 72-83.

Walker, G., & Meyer, C., & Ohanian, V. (2001). Psychometric properties of the long and short versions of the young schema questionnaire: core beliefs among bulimia and comparison women. *Cognitive therapy and research, 25*, 137-147.

World Health Organization (2004). *Suicide and attempted suicide*. Geneva: WHO. Available in: www.who.int

Young, J. E., & Brown, G. (1990). *Young schema questionnaire*. New York: Cognitive Therapy Center of New York.

Young, J. E., Brown, G. (2001). *Young Schema Questionnaire*. Special Edition. New York: Schema Therapy Institute.

Young, J. E.; Klosko, J. S. & Weishaar, M. E. (2006). *Schema therapy: A practitioner's guide*. London: Guilford press.

Young, J. E., Weinberger, A. D., & Beck, A. T. (2001). Cognitive therapy in depression. In D. H. Barlow (Ed.), *Clinical handbook of psychological disorders*(pp. 264-308). New York: Guilford Press.